

žovalo o tom, zda by obrazy Dra Randy a Dra Stupeckého, které má Právnická Jednota na skladě, neměly býti darovány centrálním úřadům. Po poznámce Dra Lukáše a vysvětlení Dra Polana hlasováno bylo o zprávách přednesených I. jednatelem, načež veškeré zprávy jednomyslně schváleny.

Přirovná-li se příjem k vydání, vychází pro rok 1923 přebytek 250 Kč, jehož se použije na doplnění a rozmnožení knihovny.

K rozpočtu přihlásil se o slovo prof. Dr. Miřička, který se dotazuje, jaký význam má podpora 200 Kč, vyplacená seminární knihovně, a po vysvětlení daném p. předsedajícím, dává ředitelstvu na uvažanou, zda by příště tato podpora nemohla odpadnout vzhledem na nepříznivé finanční poměry Právnické Jednoty.

Po té schválen rozpočet a návrh Dra Lukáše, aby smlouva s tiskárnou Dra Edv. Grégra a syna o vydávání časopisu »Právník« byla obnovena i na rok 1924.

Do předsednictva zvoleni:

Starostou: univ. prof. Dr. K. H e r m a n - O t a v s k ý, I. náměstkem: Dr. J. V. Bohuslav, sen. president nejv. správního soudu; II. náměstkem: Dr. V. Joachim, sekční šéf v min. vnitra; I. jednatelem: Dr. E. Polan, advokát; II. jednatelem: Dr. J. Srb, min. místotajemník; přehlížítele účtů: E. Schindelka, vicepres. zem. soudu; Dr. K. Sobička, advokát.

Pan předsedající děkuje za důvěru jemu i ostatním projevenou a jménem svým i ostatních přítomných zvolených členů ředitelstva prohlašuje, že volbu přijímá.

Poněvadž v o l n ý c h n á v r h ů nebylo, prohlašuje na to p. předsedající valnou hromadu za skončenou.

Dr. E. P o l a n, t. č. I. jednatel.

D E N Í K.

Prof. Dr. Artur Skedl †. Dne 5. června t. r. zemřel náhle profesor civilního řízení soudního na zdejší německé universitě Dr. Artur Skedl ve věku 64 let. Působil na pražské německé universitě od r. 1912, byv sem povolán z university černovické. Po celou dobu války byl však ve službách vojenských. Z jeho literární činnosti sluší zaznamenati zejména spis o řízení upomínacím (1891), dále system civilního řádu soudního (Das öst. C.P.R., I. díl, 1900), jenž však zůstal nedokončen, spis o základech řízení konkursního (die Grundlagen des österr. Konkursverfahrens 1913), o řízení u směnečných a merkantilních soudů v 18. stol. (Das Verfahren bei den Wechsel und Merkantilgerichten im

18. Jahrhundert, 1914), o reformě civilního řádu (Zur Zivilprocess-reform, 1912). Všechny jeho práce vyznačují se důkladností a zůstanou každému, kdo se bude chtít zevrubněji obírat s procesním právem, vděčným pramenem. Býval za svého pobytu v Černovicích politicky činným a zdá se, že přišel i do Prahy s jistými aspiracemi politickými. Ale neznal dobře zdejších poměrů a zejména neznal smýšlení zdejších Němců. Jak známo, vydal nedávno paměti bývalého rak. min. předsedy hr. Taafe. Osobně byl velmi sympatický, čestný a spravedlivý. Ačkoli byl rozhodným a, jak ukázal za války, do níž se dobrovolně přihlásil, i velmi obětavým Němcem, nebyl nikterak zaujat proti našemu národu. Sníval dokonce za Rakouska o vzájemném sblížení obou národů. Po převratě vrátil se do Prahy k svému povolání, jež plnil až do svého náhlého úmrtí. Velmi těžce nesl, že se nenaučil česky. Zanechává po sobě i jako odborník i jako člověk čestnou vzpomínku.

K reformě a novému pojmenování řádných soudů. V Právníku 1923 str. 80 žádá redakce o příspěvky k této otázce nového pojmenování řádných soudů, jež není tak jednoduchou, jak by se na první pohled zdálo, a nemá jen významu filologického.

Vhodné a správné vyřešení této otázky reformy a nového pojmenování řádných soudů souvisí úzce s novou úpravou správy vnitřní a se vztahy nových úřadů a obvodů správních k soudům a jejich obvodům. Reforma řádných soudů jest nezbytnou a nemůže se obmeziti jen na sjednocení řízení soudního v celém státě, nýbrž musí býti rozsáhlejší. Vůdčí myšlenkou nové úpravy správních úřadů jest, aby správa byla zjednodušená, rychlá, úspěšná a občanstvu i státu prospěšnější. Táž myšlenka musí býti vůdčí zásadou nové úpravy řádných soudů.

Československá republika zdělila z bývalé říše soudní úpravu, dosti a zbytečně složitou, a sama si ji některými zákony učinila ještě složitější. Jako ve správním soudnictví budou okresní senáty jedinou a výhradnou I. stolicí, župní senáty jedinou a výhradnou II. stolicí a nejvyšší správní soud III. stolicí, tak by měly býti též řádné soudy uspořádány, aby I. stolicí byly vždy jen okresní soudy, II. stolicí vždy jen soudy dosud zvané krajskými a zemskými (trestními, obchodními), ovšem účelně pozměněné, a III. stolicí nejvyšší soud. Postup stoliční pro věci nepatrnější mohl by býti obmezen.